

Brøkpension til unionsborger, der er omfattet af EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71

Jeg henvender mig til Arbejdsmarkedsudvalget, fordi jeg, som er omfattet af EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71, kun har fået tilkendt en dansk brøkpension på 27/40, som blev beregnet på grundlag af min danske bopælsattest og hermed ligestillede perioder som grænsearbejder i Danmark, ophold i udlandet med henblik på uddannelse og ophold i udlandet i øvrigt som beskæftiget i offentlig dansk interesse.

Af bilag 615, Socialudvalget, alm. del., folketingsåret 2000-2001 fremgår det af svaret fra daværende socialminister Henrik Dam Kristensen på artiklen "Ret og rimeligt for borgeren", Socialrådgiveren nr. 4-2001, side 4-6, hvor han blev opfordret til at kommentere eksemplet med en franskmand med bopæl i Danmark, der kun fik tilkendt en dansk brøkpension på 32/40 alene på grundlag af hans bopælsattest, og som ellers forgæves påberåbte sig ret til fuld pension efter EU-retten, at personer med bopæl i Danmark, der er omfattet af EF-forordning 1408/71, er berettiget til en fuld dansk social pension, fordi kommunerne kun skal have kendskab til ligebehandlingsprincippet efter art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71.

Af bilag 615, Socialudvalget, alm. del, folketingsåret 2000-2001 fremgår følgende af svaret fra daværende socialminister Henrik Dam Kristensen på artiklen "Ret og rimeligt for borgerne", Socialrådgiveren nr. 4-2001, side 4-6:

" ...

I forhold til retten til social pension er forvaltningen af forordningens bestemmelser henlagt til Den Sociale Sikringsstyrelse. Kommunerne skal således ikke anvende andre af forordningens bestemmelser end bestemmelsen om ligebehandling.

...

Som jeg nævnte indledningsvist, er jeg af den opfattelse, at de to professorer peger på noget væsentligt i vores anvendelse af de internationale regler. Eksemplet med en EU-borger, der ikke får sin fulde pension i Danmark på grund af sagsbehandlerens manglende viden om EU-forordningen er godt, fordi det viser omfanget af den viden, som myndigheden skal besidde for at kunne behandle en sag korrekt. Men det siger ikke noget om, hvor meget den enkelte sagsbehandler er forpligtet til at vide."

Jeg har derimod fået svar fra Beskæftigelsesminister Inger Støjberg den 3.7.2009 og den 21.12.2009, at Beskæftigelsesministeren ikke kan se noget forkert i, at jeg kun skulle være berettiget til en dansk brøkpension, og da jeg ikke er tilfreds med dette svar, henvender jeg mig nu til Arbejdsmarkedsudvalget i håb om at få en afklaring på min situation.

Jeg henviser i denne sammenhæng til EU-dommen sag C-326/90, EU-Kommissionen mod Belgien, hvor Belgien blev dømt for traktatbrud mod EF-traktaten, jf. navnlig art. 7, stk. 2 i EF-forordning 1612/68 og art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71, fordi personer, der er omfattet af EF-traktaten og Rådets forordninger 1612/68 og 1408/71, blev nægtet ydelser for handicappede, garanteret mindsteindkomst for ældre og garanteret mindsteindkomst (social forsorgsydelse "minimex").

Jeg henviser i denne sammenhæng til EU-dommen sag 39/86, som var den første af en efterhånden lang række EU-domme, som blev afsagt på baggrund af unionsborgerskabet, og hvorefter en unionsborger med lovligt ophold i en medlemsstat indenfor Fællesskabet skal nyde de samme sociale fordele som, uanset om de er knyttet til en arbejdskontrakt eller ej, normalt indrømmes indenlandske statsborgere i kraft af deres objektive egenskab af arbejdstagere, eller blot fordi de har bopæl på landets område, og som derfor må forventes at lette mobilitet inden for Fællesskabet.

Derfor er det efter min mening et traktatbrud på art. 12, art. 13, art. 17, art. 18, art. 39 og art. 42 i EF-traktaten samt kontraktbrud mod art. 7, stk. 2 i EF-forordning 1612/68 og art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71, at jeg som unionsborger (dansk statsborger med dansk indfødsret) og vandrende arbejdstager med fast bopæl i Danmark – også på tidspunktet om ansøgning af en dansk social pension - fra de danske myndigheder, altså Beskæftigelsesministeren, Pensionsstyrelsen og Herning Kommune og nægtes en garanteret mindsteindkomst for invalide efter § 49, stk. 1, nr. 8 lov om social pension.

Jeg synes helt bestemt, at EU-dommen sag C-326/90 klart og tydeligt fastslår, at det er traktatbrud, hvis en person, der er omfattet af EF-traktaten med lovligt ophold i Danmark henvises til starthjælp, brøkpension og til hjælp til visse persongrupper efter § 27a i aktivloven som supplement til brøkpension, fordi personer, der er omfattet af EF-traktaten, efter art. 12 i EF-traktaten, navnlig efter art. 7, stk. 2 i EF-forordning 1612/68 og art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71 har ret til fulde sociale ydelser efter den samtlige danske sociale lovgivning, herunder fuld kontanthjælp og ikke starthjælp og fuld social pension og ikke brøkpension, hvis en person, der er omfattet af EF-traktaten på tidspunktet for ansøgning om dansk social ydelse har fast bopæl i Danmark.

Jeg ønsker derfor at stille Arbejdsmarkedsudvalget følgende spørgsmål:

Er det et traktatbrud mod art. 12 i EF-traktaten og et kontraktbrud mod art. 7, stk. 2 i EF-forordning 1612/68 og art. 3, stk. 1 i EF-forordning 1408/71, at jeg som unionsborger og vandrende arbejdstager med fast bopæl i Danmark – også på tidspunktet om ansøgning om en dansk social pension – fra de danske myndigheder, altså Beskæftigelsesministeren, Pensionsstyrelsen og Herning Kommune, nægtes en garanteret mindsteindkomst for invalide efter § 49, stk. 1, nr. 8 i lov om social pension, jf. EU-dommen sag C-326/90?

Med venlig hilsen

Britta Schulz